

Moi drodzy,

W dniu dzisiejszym przekonacie się, czy uważnie czytacie.

Temat: Rozumiem to, co czytam. Czytam to, co rozumiem.

Czas pracy: 1 godzina lekcyjna

Wskazówki do pracy:

1. Zapisz temat lekcji w zeszycie.
2. Przeczytaj uważnie tekst „Wystarczy czyste serce”.
3. Odpowiedz na polecenia (jest ich 17) umieszczone pod tekstem. Wybraną odpowiedź otocz kółkiem. Wskazówka: W każdym poleceniu tylko jedna odpowiedź jest poprawna.
4. **Jeśli masz możliwość wydrukuj polecenia i wklej do zeszytu lub zapisz pod tematem jedynie numer polecenia i literę. Wzór: 1.A (Nie przepisuj całej odpowiedzi)**
5. Odpowiedzi prześlij na adres maria1407@onet.pl

Uwaga!

Lekturę „ Król Maciuś Pierwszy ” zaczniemy omawiać 11.05.2020r.

„Wystarczy czyste serce”

Działo się to bardzo dawno temu, kiedy światem władały dobre wróżki, a pomagały im piękne nimfy leśne. Życie mieszkańców ziemi upływało na pracy, która dawała radość i wcale nie męczyła, oraz wspólnych wieczornych zabaw przy ognisku

W małej rybackiej osadzie, nad brzegiem przejrzystej rzeki mieszkała wdowa z córeczką. Matka natura obdarzyła dziewczynę cudowną urodą. Dobrawa spoglądała na świat błękitnymi oczami ukrytymi pod długimi, hebanowymi rzęsami. Jej karminowe usta uśmiechały się przyjaźnie do każdej napotkanej osoby. Złote włosy, przypominające łany pszenicznych zbóż, opadały kaskadą loków na ramiona dziewczyny. Dobrawa, oprócz urody, otrzymała coś jeszcze... **Wszyscy mówili o niej, że ma złote serce** i nie odmówi swej pomocy, gdy ktoś o nią poprosi. Matka była dumna ze swej uroczej i pracowitej córki, a sąsiedzi wróżyli jej świetlaną przyszłość...

Niestety, któregoś dnia światem zawładnęła okrutna wiedźma Gruda. Lodowate spojrzenie czarownicy zamroziło kwiaty, jeziora i rzeki. Ziemia przestała rodzić plony, a świat pogrążył się w ciemnościach. Serca ludzi stały się zimne i nieczułe. Zniknął uśmiech, zgasły wesołe ogniska, a praca przestała dawać radość. Dobre wróżki i piękne nimfy, w obawie o swoje życie, musiały skryć się głęboko pod ziemią. Dobrawa jako jedyna nie uległa złej mocy Grudy, ponieważ jej serce było krystalicznie czyste. Ku rozpaczy dziewczyny, sędziwa matka zapadła na zdrowiu i nikt nie potrafił jej pomóc. Niewiasta z każdym dniem gasła i wydawało się, że jej dni są policzone...

Pewnego dnia Dobrawa, siedząc przy chorej matce, usłyszała ciche drapanie do drzwi chaty. Pobiegła więc sprawdzić, kto błądzi po dworze, gdy szaleje okropna burza śnieżna. Ku swemu zdziwieniu na progu ujrzała szarego wilka. Zwierzę stało z podkulonym ogonem i drżało z zimna. Dobrawa rozpoznała w nim jedno ze stworzeń ze sfory Grudy.

- Czego pragniesz? – spytała przestraszona

- Proszę, pozwól nam się schronić w ciepłe twojego domu. – zaskomlał żałośnie i odsunął się na bok, odsłaniając ukryte za nim jagniątko .

W tej chwili na skraju lasu zamajaczył cień wilczego stada pędzącego prosto w ich kierunku. Dobrawa cała drżała z przerażenia. Wiedziała, że udzielenie schronienia niezwykłym przybyszom ściągnie na nią i jej matkę gniew Grudy.

– Jeżeli się nie ukryjemy, maluch zginie tak samo, jak jego matka...- wilk patrzył wprost w oczy dziewczyny
– Błagam, nie pozwól mu zginąć! Ja odejdę, aby zmylić pościg...

Wycie nadciągającej sfory było coraz bliżej, a w ślepiach wilka rosło przerażenie. Dobrawa wyczuła, że nie ma chwili do stracenia. Serce podpowiadało jej, iż nie może zostawić zwierząt na pastwę osobliwego orszaku Grudy.

- Wchodźcie szybko! – szepnęła i szerzej uchyliła drzwi

Wilk ostrożnie chwycił w paszczę zamrażnięte jagnię i wniósł je do środka. Gdy tylko zamknęły się za nimi drzwi, przed domem dało się usłyszeć ujadanie nieproszonych gości.

– Otwórz drzwi! – warknęła wściekła wiedźma – Ukrywanie zbiegów jest przestępstwem! Dobrawa była bliska omdlenia ze strachu. Sądziła, że oto nadszedł kres jej życia, bała się też o matkę i gości. Nagle, w ciemności dobiegł ją cichy głos jagnięcia, które odzyskało przytomność:

- Otwórz jej!

- Ale... - niepewnie zaczęła dziewczyna

- Nic się nie bój! - potwierdził wilk - Tutaj jesteśmy bezpieczni...

Dobrawa zawahała się, mimo to wykonała ich polecenie. Kiedy otworzyła drzwi, w progu stała Gruda. Jej wyjąca sfera rzuciła się w kierunku skulonych przed kominkiem zwierząt. Zanim jednak zdążyła dopaść swoje ofiary, stała się przedziwna rzecz. W chacie pojawiły się słoneczne promienie i wszystko wokół zaczęło jaśnieć! Wiedźma spojrzała zdziwiona na dziewczynę. Jeszcze nikt nie oparł się jej czarom, a tu córka ubogiej wieśniaczki nie tylko ośmieliła się jej sprzeciwić, ale też oparła się czarom. Gruda była wściekła i bezradna. Poczuła tylko, że zaczyna się topić...

Po kilku chwilach świat zmienił się nie do poznania. Z ukrycia wyszły dobre wróżki i ich przyjaciółki, piękne nimfy. Wokół znów zakwitły kwiaty, ludzie wylegli przed swoje domostwa i, jak dawniej, zaczęli się do siebie uśmiechać.

– Dziękujemy! – usłyszała oszołomiona dziewczyna i odwróciła się do wilka i jagnięcia. Jakież było jej zdziwienie, gdy zamiast zwierząt zobaczyła młodzieńca w królewskich szatach i małą, śliczną dziewczynkę w błękitnej sukience.

– Przecież ja nic nie zrobiłam! I kim wy właściwie jesteście?!

– Nazywam się Ziemomysł, a to moja siostrzyczka, Una! Zła wiedźma zamieniła nas w zwierzęta, ponieważ nie chcieliśmy dobrowolnie oddać jej królestwa. Nasi rodzice zaś, /zginęli w walce z wilkami. Ja zostałem zamieniony w wilka, Una w jagnię... Gruda myślała, że odezwie się we mnie instynkt mordercy... Czar mogła z nas zdjąć tylko istota o krystalicznie czystym sercu... Tylko ty mogłaś nam pomóc, bo tylko ty oparłaś się złu Grudy... Wystarczyło, że wpuściłaś nas do swego domu...

Radości i łzom szczęścia nie było końca. Ziemomysł odzyskał tron, ale nie mógł zapomnieć o Dobrawie i jej błękitnych oczach. Wrócił więc do osady i poprosił wdowę o rękę córki. Oboje długo jeszcze rządili państwem, a ich poddani żyli w szczęściu i dobrobycie. Tak to dobre serce ocaliło świat przed wiecznym mrokiem i mrozem złej Grudy.

Polecenia do tekstu

1. Akcja utworu toczy się:

- A. dwieście pięćdziesiąt tysięcy lat temu,
- B. nie można tego dokładnie określić,
- C. w ubiegłym wieku.

2. Wydarzenia rozgrywają się, gdy:

- A. światem władał zły Popiel,
- B. świat zamieszkiwały dobre wróżki i psotne nimfy,
- C. dobrym wróżkom pomagały piękne nimfy.

3. Główną bohaterką baśni jest:

- A. piękna córka ubogiej wdowy,
- B. Gruda,
- C. leśna nimfa.

4. Miejscem zdarzeń jest:

- A. osada rybacka nad Wisłą,
- B. osada rybacka nad czystą rzeką,
- C. duże miasto.

5. Dobrawa była:

- A. piękną i beztroską dziewczyną,
- B. uroczą i bogatą panną,
- C. śliczną dziewczyną o bardzo dobrym sercu.

6. Włosy bohaterki:

- A. były długie, jasne i proste,
- B. kaskadą jasnych loków opadały na ramiona,
- C. kaskadą czarnych loków opadały na ramiona.

7. Trzeci akapit opowiada o:

- A. urodzie Dobrawy,
- B. tym, co się stało, gdy pojawiła się wiedźma,
- C. tym, jak żyło się mieszkańcom osady.

8. O tym kim są Ziemomysł i Una dowiadujemy się z:

- A. wypowiedzi narratora,
- B. opowiadania Grudy,
- C. wypowiedzi księcia.

9. Una została zamieniona w:

- A. jagnię,
- B. łabędzia,
- C. jelonka.

10. Wyróżniony fragment tekstu

oznacza, że

Dobrawa była:

- A. posłuszną dziewczyną,
- B. dobrą dziewczyną,
- C. kapryśną dziewczyną.

11. Gruda, zamieniając Ziemomysła w wilka, a Unę w jagnię, liczyła na to, że:

- A. brat zagryzie siostrę,
- B. brat będzie bronił siostry,
- C. każde z nich pójdzie w swoją stronę.

12. Kiedy Gruda puka do drzwi chaty Dobrawy, ta:

- A. otwiera jej bez wahania,
- B. boi się,
- C. ucieka.

13. Wiedźma była zdziwiona, ponieważ:

- A. w chacie było ciepło,
- B. Dobrawa oparła się jej czarom,
- C. wdowa zaprosiła ją na kolację.

14. Na końcu baśni Gruda:

- A. rozpływa się,
- B. ucieka,
- C. prosi o łagodną karę.

15. Z zakończenia utworu wynika, że:

- A. Ziemomysł wraca do swojego królestwa, w którym czekają na niego rodzice,
- B. Ziemomysł i Dobrawa biorą ślub,
- C. Dobrawa odbiera Ziemomysłowi władzę w królestwie.

16. Świat przed czarami złej czarownicy uratowało:

- A. dobre serce Dobrawy,
- B. zaklęcie dobrych wróżek,
- C. poprawa w zachowaniu Grudy.

17. Z treści całego utworu przekonuje o tym, że:

- A. dobro jest zupełnie niepotrzebne,
- B. dobrem można pokonać zło,
- C. dobro w walce ze złem nie ma żadnych szans.